

מ"ת 9546/02/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי פרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 9546-02-14

לפני	כב' השופט ציון קאפח
המבקשת	מדינת ישראל- על-ידי ב"כ עו"ד ניר ביטון
נגד	
המשיב	מרדכי פרי (עציר)- על-ידי ב"כ עוה"ד אוהד חן ועדי כרמלי

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות של שוד ואיומים, עבירות לפי סעיף 402(א) וסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, ביום 28.1.14, שעה 08:30, בוצע שוד בסניף בנק לאומי בחולון. במהלך השוד, חשף השודד אקדח והקופאית מסרה לו סכום כסף של 11,500 ₪. עובר אורח הבחין בשודד, דלק בעקבותיו, השודד איים עליו באמצעות אקדח, אולם משעובר האורח לא הרפה, זרק השודד את הכסף ונמלט.

בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

המחלוקת הינה לגבי זיהוי המשיב כמבצע השוד.

קיום השוד המזוין, המרדף שבוצע לאחריו בעקבות החשוד על ידי אזרח, השלכת הכסף במהלך המרדף ותיאורו של מבצע השוד כגבר חבוש כיפה, מזוקן, בעל משקפיים, שחום עור ובגובה 1.75 מ', לא שנויים במחלוקת.

כמו כן אין מחלוקת כי המשיב יומיים קודם לשוד, נצפה על ידי שוטר כשהוא מזוקן. הדבר משך את תשומת ליבו. מששמע השוטר על דבר השוד, מיהר והודיע למפקדיו כי אפשר שידו של המשיב, תרתי משמע, במעשה. כן מוסכם כי בעת מעצר המשיב ביום השוד, שעות ספורות לאחר מכן, היה המשיב מגולח למשעי.

הראיות:

1. תמונות שנלקחו ממצלמות הבנק לעומת תמונות המשיב שנלקחו מהטלפון הסלולארי שלו, תמונות שצולם בתחנת המשטרה וכן פריטים שנתפסו אצלו.
מהשוואה בין התמונות ניתן לראות תווי פנים דומים- אף ואוזניים. לבוש מעיל שחור.
בתמונות שנלקחו מהבנק נראה השודד לבוש מכנסי ג'ינס ונעול נעליים לבנות. בעת מעצר המשיב הוא נעל נעלים לבנות ולבש ג'ינס.
ברשות המשיב נתפסה מכונת תספורת ועליה שרידי שיער.
כן נתפסו ברשות המשיב שתי כיפות שחורות.
2. מהודעת בני מנטצה, עובר האורח אשר רדף אחרי המשיב מיום 28.01.14, הוא מתאר את השודד כבחור רזה, כ-1.75, לבוש מעיל שחור ומכנס כהה וחובש כיפה. הוא הבחין בו שעה שהיה אצל פקידת הבנק דניאלה ולאחר מכן ראה שהוא לוקח ממנה כסף ועוזב את הבנק. (ש' 2-6). בני רדף אחרי המשיב, זה נופף מולו באקדח ופיזר את הכסף תוך כדי מנוסה.
3. מהודעתה של חלי פרץ פנחס מיום 28.1.14, אשר הייתה בתוך הבנק ולאחר מכן יצאה החוצה וראתה את המרדף היא מאשרת כי מי שרדף אחרי השודד לבש חולצה אדומה. מתארת תיאור דומה את השודד וכן מספרת כי השודד כיוון אקדח לכיוון הבחור עם החולצה האדומה.
4. בהודעת רחל חרמון מיום 28.1.14, לקוחה אשר הגיעה לבנק בשעה שהשודד יצא ממנו, היא מוסרת תיאור של השודד- שיער שחור, זקן צרפתי, גבוה, כיפה גדולה, רזה, שחום (ש' 13-17). מתארת את שליפת האקדח בפניי הבחור "שנצמד אליו" (ש' 18).
5. בעדותה של דניאלה מאירוב מיום 28.1.14, פקידת הבנק אצלה בוצע השוד, היא מתארת כי השודד חשף בפני אקדח תחוב מתחת מעילו. (ש' 17-18). מוסרת תיאור של השודד (ש' 10-11).
6. במסדר זיהוי תמונות, התלבטה רחל חרמון בין תמונות 2 ו-4. תמונת המשיב היא מספר 4. **יצוין כי המשיב נראה מגולח בתמונה, דבר אשר הקשה על הזיהוי ואף על פי כן עלה בידה להצביע על תמונת המשיב כאפשרות אחת מתוך שתיים. עוד יש להדגיש כי תמונות 2 ו-4 דומות להפליא.**
7. מתמליל השיחה בין המשיב למדובב דניאל פיטרמן (להלן: "המדובב"), דיסק מס' 6, מ"ט 135/14, אומר המשיב למדובב: **"ואתה רוצה לשמוע ממני, הם לא יודעים לחפש. פירקו את הבית, אבל הם לא יודעים**

לחפש...כלום, הפכו את הבית והם לא יודעים לחפש...אח שלי, הם לא יודעים לחפש. אח שלי, קרטון בגודל כזה. הם לא יודעים לחפש, אתה שומע?...קרטון ככה אחי, קרטון ככה, אבל הם לא מחפשים...מול העיניים שלהם, מול העיניים שלהם. והוא מזיז אותו ודוחף אותו..." (עמ' 1-2 לתמלול).

דברים אלה מצביעים על מעורבות המשיב.

בהמשך, לשאלות המדובב "מה יצא?" וכן: "כמה, ככה בערך?" משיב: "כלום. הכל נפל...מאה מאה שלושים...תפסו, קפצו, איזה ארבע חמש...".

לאחר מוסיף: "...איזה בלגן היה, באמצע הרחוב. אזרחים וכל מי שהיה בפנים, שומר...איזה מלחמה נהייתה שם, אמרתי לו אין לי משהו אישי נגדך...קפצו, איזה בלגן היה!..." וממשיך: "...הייתי עם כפפות ביד". המדובב: "אז אין טביעות אצבע?". המשיב: "אבל לא רואים, לא רואים אותה...למה זה ניילון, של ספרים. אתה שם אותה על היד טק,טק,טק... היד שקופה היד... לא רואים, חושבים יד...חבל להם על הזמן. אין להם כלום..."

לגבי ידי, תיאור המרדף אחרי השודד, לרבות הכסף שנפל, הינם בבחינת דברים מוכמנים.

8. דו"ח פעולה של ניצן גרניט מיום 28.1.14 אשר הגיע לבית המשיב בשעות אחר הצהריים, יום **השוד**, ומצא את המשיב "**כאשר פניו היו עדיין לחות, עם סימנים של קצף גילוח**". מתאר את לבוש המשיב זהה ללבוש השודד.

9. דו"ח פעולה של סנ"צ אבניאלי מיום 28.1.14, המציין אף הוא כי המשיב היה עם קצף גילוח על פניו, ניכר כי הופרע במהלך הגילוח משום שהוא לא הספיק לגלח את סנטרו. הוא מתאר את לבוש המשיב, זהה ללבוש השודד, כפי שנצפה במצלמות האבטחה של הבנק.

10. שני השוטרים מציינים כי הצליחו להיכנס לדירה רק לאחר המתנה ממושכת, כפי שאישר זאת המשיב לחברתו (ראה הודעת לי הודיה אבלס להלן).

11. עיינתי בתמליל שיחה בין החוקר זוהר שחר לבין המשיב, מיום 28.1.14, שיחה שהתנהלה בחצר התחנה והוקלטה ללא ידיעת המשיב. בשיחה זו, מברר המשיב אפשרות לשחרור למעצר בית והוא, בתמורה, "**מביא הכל, מביא דברים, מביא מה שצריך, הכל, מא' עד ת'**". בהמשך נשאל אם יביא גם את האקדח והוא משיב "**הכל**".

ניכר במשיב כי הוא נזהר בדבריו והוא מצפה לתמורה של ממש. הוא ממשיך לברר מה גזר הדין הצפוי לו אם יבוא ממעצר בית או ממעצר עד תום ההליכים.

חרף זהירותו, נוקש בלשונו כאשר נשאל אם אביו היה עמו בשוד ועל כך השיב בשלילה. **מכאן אתה למד כי הוא**

מאשר שהוא עצמו היה בשוד אך לא אביו.

בהמשך שואל אותו החוקר (מונה 25:28) האם אביו היה בקרבת הבנק ועל כך נענה בשנית בשלילה.

החוקר שואל אותו מפורשות: **"לא היה מצב שאתה נכנסת לבנק, עשית את השוד עם האקדח והוא (האב-צ.ק) חיכה לך בחוץ?"** (אותו מונה). השאלה מתוחכמת משום שלכאורה היא מכוונת כלפי האב, אולם החוקר, בכישורו כי רב, הבליע בתוך השאלה את מעורבות המשיב בשוד ואת האקדח. המשיב, אשר נפל בפח, השיב: **"מה פתאום?"** (כשהכוונה הינה לנוכחות האב).

שוב ושוב מוטחות במשיב שאלות כאשר בתוכן הקביעה כי השוד בוצע על ידו. כך למשל הוא נשאל האם לאחר השוד הוא התקשר לחברתו או שהיא התקשרה אליו. על כך השיב **"היא גם התקשרה"**. **אין הכחשה של ביצוע השוד.**

12. דו"ח הפעולה של השוטר שלמה הלבוס מיום 30.1.14, הוא השוטר שהבחין במשיב יומיים קודם לשוד כי היה עם "זקן מלא". בשעה ששמע על דבר השוד ו"השווד המזוקן", הוא פנה אל החוקר שחר זוהר והפנה את שימת ליבו למשיב.

13. בהודעת האב מאיר פרי מיום 29.1.14, שעה 13:46, הוא נשאל מדוע בנו היה מזוקן עם כיפה "לאחרונה". האב הכחיש זאת והדגיש כי בנו לא היה מזוקן והוא רואה אותו **"כמעט כל יום"**. (ש' 64-68). הודעה המלמדת על ערכן הלא אמין של אמירות בזכות המשיב.

14. בהודעת המשיב מיום 28.1.14, שעה 22:27, אמר המשיב כי היה לו זקן בן **"יומיים-שלושה"** וכי התגלח לאחרונה יומיים קודם לכן. **המשיב הכחיש כי כאשר נעצר היה קצף גילוח על פניו, נתון העומד בניגוד לדברי השוטרים.** לדבריו, הסתפר חודש וחצי קודם לכן. משעומת עם מציאת מכונת התספורת ועליה שערות לחות, טען שהשוטרים הם שדאגו לכך שמכונת התספורת תהיה לחה. יש להדגיש כי זקן מלא ניתן לגלח רק עם מכונת תספורת. עוד נשאל המשיב מדוע ביקש מחברתו לספק לו אליבי, אך הוא הכחיש זאת. עוד הכחיש כי הודה בפני חברתו כי ביצע את השוד.

15. בהודעת המשיב מיום 29.1.14, שעה 16:45, מכחיש המשיב את המיוחס לו ואומר כי ניתן לבדוק היכן היה באמצעות איכון טלפוני. הוא חזר והדגיש נקודה זו.

כאן המקום להדגיש כי לטענת המדינה, המשיב השאיר את הטלפון הנייד בבית, בכוונת מכוון, ומכל מקום, בשל הקרבה הגיאוגרפית בין ביתו לבין סניף הבנק- מאות מטרים- לא ניתן לבצע איכון.

16. בחקירה במשטרה מיום 02.02.14, מכחיש המשיב חילופי הדברים בחצר התחנה עם החוקר זוהר שחר. משהושמעה לו ההקלטה, הוא טען כי זה לא קולו.

17. הודעת לי הודיה אבלס, חברתו של המשיב, מיום 28.1.14. כששמעה על השוד התקשרה אל המשיב והוא לא ענה למספר הטלפון המוכר לה. לאחר מכן המשיב התקשר אליה "היה בלחץ". היא שמעה על תיאור השוד והטיחה בפניו בשיחת טלפון כי הוא אשר ביצע את השוד. הוא ביקש ממנה שלא לדבר על כך בטלפון.

עוד היא מוסיפה כי הוא סיפר לה ש"המשטרה הייתה אצלו והוא לא פתח את הדלת והמשטרה ניסתה להיכנס דרך החלון. מוטי ביקש שאני אגיד שהייתי איתו בבוקר" (ש' 26-28 בעמ' 2). לבסוף היא חותמת את הודעתה בכך שהיא מזהה את המשיב בתמונות מצלמות האבטחה של הבנק.

ב"כ המשיב העלה תהיות וספקות, לטעמו, אולם מקומן של אלה להליך העיקרי ולא מצאתי באף לא אחת מהן כרסום של ממש בראיות.

הנה כי כן, נמצאה תשתית ראייתית לכאורית למיוחס למשיב.

עברו הפלילי של המשיב מכביד ביותר. בשנת 2000 נדון ל-14 שנות מאסר בגין עבירות מין. העובדה שהמשיב לא היה אסיר בשנה האחרונה מלמדת כי ככל המקרה נוכחה תקופה מסוימת מתקופת מאסרו.

עוד באמתחתו עונש מאסר של 18 חודשים בחופף לגזר הדין הקודם.

בשנת 2006 נדון ל-4 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה אשר בוצעה, ככל הנראה, במהלך חופשה.

עוד לחובת המשיב רצף של הרשעות מתחומים שונים, לרבות רכוש.

ההרשעות מעלות כי בשום שלב לא הייתה הפוגה בעשייה הפלילית ומשעה שהייתה כזו, היא נכפתה עליו בתקופת המאסר הממושך.

נסיבות מקרה זה חמורות ביותר. המשיב לא היסס לעשות שימוש באקדח במהלך השוד ולאחריו, בשעת המרדף. אינני יודע כיצד הגיע לרשותו אקדח.

במכלול הנסיבות המפורטות לעיל, לא תסכון שום חלופה בעניינו.

אני מורה, אפוא, על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

לבקשת ב"כ המשיב ההחלטה נמסרת בהעדר המשיב על מנת למנוע טלטול מיותר מבית המעצר.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.